

kontrolsystem ikke længere tidssvarende. Det medfører unødvendige gentagelser af kontrol med mælken fra samme besætninger og dermed unødvendige kontroludgifter. Hvor større mejeriselskaber er etableret, er der da også søgt oprettet fælles tilsynsordninger på frivilligt grundlag, men der bør nu skabes lovmæssigt grundlag for at kræve fælles tilsynsordninger etableret for derved at gøre kontrollen så rationel og så billig som mulig. Det vil her være naturligt at udpege en af de kommuner inden for et mejerisalgsområde, der råder over et kommunalt laboratorium og en fast ansat dyrlæge (stadsdyrlæge).

Til § 4.

Efter mælkekontrollen af 1932 er de med besætningstilsynet forbundne udgifter den pågældende kommune uvedkommende, medens det påhviler denne at afholde udgifterne ved de kontrolforanstaltninger, der yderligere i henhold til bestemmelserne i sundhedsvedtægten måtte være påbudt. Mælkekontrol i besætninger betales normalt af mejerierne enten direkte til dyrlægerne eller som en refusionsordning til kommunerne, medens udgifterne ved de laboratoriemæssige undersøgelser af mælken fra de enkelte besætninger afholdes af den eller de pågældende kommuner.

Ved en af veterinærdirektoratet foretaget skønsmæssig begregning er udgiften til besætningskontrol anslået til gennemsnitligt ca. 95 øre pr. indbygger pr. år og udgiften til laboratoriekontrol til gennemsnitligt ca. 83 øre pr. indbygger pr. år.

I stk. 1 foreslås, at udgifterne ved alle former for kontrolforanstaltninger samles og afholdes af kommunerne. Det har ikke været muligt ved de med erhvervsorganisationerne og repræsentanter for kommunerne førte drøftelser at opnå enighed vedrørende dette spørgsmål, idet den danske købstadsforening og de samvirkende sognerådsforeninger i Danmark har indtaget det standpunkt, at udgifterne til mælkekontrollen bør afholdes af mejerierne, der kan overføre udgiften på mælkeprisen og derved på den enkelte enhed mælk, fløde m. v. Kontroludgifterne vil på denne måde blive båret af forbrugerne.

Fra mejeriorganisationerne er det blevet fremhævet, at udgifterne ved en kontrol, der påbydes af det offentlige, må betales af det offentlige.

Ved forslaget har man fulgt indstillingen fra udvalget og mejeriorganisationerne, og der er her ved lagt vægt på, at udviklingen har medført en forskydning af mælkekontrollens tyngdepunkt fra besætningskontrollen til den laboratoriemæssige kontrol, og at udgifterne til laboratorieundersøgel-

ser allerede efter de gældende bestemmelser afholdes af kommunerne.

Ved etablering af store forhandlingsområder for det enkelte mejeri ville det ofte føles urimeligt tyngende, om den kommune, der efter den hidtidige ordning har vedtaget et mælkekontrolregulativ, skulle afholde hele udgiften til laboratoriekontrol med besætningerne til trods for, at kun en ringe del af den kontrollerede mælk sælges i den pågældende kommune. Der har derfor også i takt med mejerisammenlægningerne været søgt etableret dels de tidligere nævnte fælles tilsynsordninger mellem kommuner, der forsynes fra samme mejeri, dels en fordeling af udgiften til kontrollen mellem de i tilsynsordningerne deltagende kommuner. I stk. 2 foreslås derfor, at hvor der etableres en fælles tilsynsordning, skal de hermed forbundne udgifter fordeles mellem de deltagende kommuner i forhold til disses andel i den samlede omsætning af konsummælkeprodukter.

Medfører udviklingen, at et mejeri fremstiller specielle konsummælkeprodukter og forhandler disse i større landsdele eller måske i hele landet, må den foreslåede refusionsordning mellem flere i tilsynet deltagende kommuner tages op til revision, idet det i et sådant tilfælde må anses for mest praktisk, af udgiften foreløbig alene afholdes af den kommune, hvori mejeriet er beliggende, og at kommunen får kontroludgifterne refunderet af mejeriet.

Til § 5.

Bestemmelsen fastsætter i princippet samme generelle sundhedsmæssige krav til den mælk, der leveres til mejerierne, som hidtil har været gældende.

Til § 6.

Bestemmelserne i denne paragraf er foreslået af de danske mejeriforeningers fællesorganisation og er en udbygning af § 1, stk. 2, i loven af 1932.

Fællesorganisationen har under drøftelserne af lovforslaget givet udtryk for en vis betænkelighed ved, at reglerne om konsummælk holdes adskilt fra de tilsvarende kvalitetsregler for smør og ost m. v., da der erfaringsmæssigt er fare for, at dette kan opfattes diskriminerende. Fællesorganisationen har derfor ønsket, at samtlige bestemmelser, der tager sigte på at sikre kvaliteten af mælk og mejeriprodukter, samles i samme lov, som i videst muligt omfang skulle indeholde bemyndigelser, således at der løbende var mulighed for administrativt at ajourføre reglerne i takt med udviklingen, ikke alene for at sikre kvaliteten af mælk og mejeriprodukter, der forbruges her i landet, men også for